

הבית והעלייה פרק עשירי בבא מציעא קט

עין משפט
גב הצורה

חילון היולא מן הגזע וכו'. בלוקח חילון אחד בתוך של חבירו דקי"ל
בבבא בתרא (דף סא.) דדברי הכל לא קנה קרקע וחילון קטן היולא (מן
הגזע או) מן השרשין לית דינא ולית דיינא דקרקע גמורה היא ומגזע
נמי **שדי עופו בתר עיקרו** והתם מפרש מאי גזע ומאי

חנינא נמי גבי מקח וממכר כה"ג. תנינא גרסינן לדיניה משנה
בשום מקום ולא היו כה"ג ממש דלפניו אמר ר"י היולא
מן הגזע של בעל הקרקע לא יקנה כלום שהרי עומד בחבירו של בעל
הקרקע וגם יונק מן הקרקע ועוד שלא היה צדעת המוכר למכור אלא
זה החילון שהיה כעין שמכר אבל לא

שרשין גזע כל שרואה פני חמה
שששן שחין רוחין פני חמה ואש"ג
דשכח טוף העליון לבעל החילון כדקתני
התם הדינא לא יפסה התם הוא
לדעתה דהכי נחת שכל זמן שהיא
ראוי לעשות פרי היא בקרקע ושא
ענף ופרי, אבל חילון אחר העולה מן
הגזע אינו אחריהא הוא חייב בערלה.

חנינא נמי גבי ערלה כי האי גוונא וחילון

חנינא מן הגזע ומן השרשין חייב בערלה
דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר מן הגזע
פמור מן השרשין חייב וצריכי: **ואין**
אשמועינן קמיהא ברה קאמר רבי יהודה

משום דממונא אבל גבי ערלה דאיסורא
אימא מודי ליה לר' מאיר ואי איסורא ברה
בהא קאמר ר' מאיר אבל בהדיא אימא
מודי ליה לר' יהודה, צריכי: [אמר] ר"ש
(אומר) כל שהעליון יכול לפשוט [ובו]:
אמרי דבי רבי ינאי יבולבר שלא יאנס
(*) בעי רב ענן ואותימא רבי ירמיה מגיע
לנופו ואין מגיע לעיקרו [א] [בג"ע לעיקרו ואין
מגיע לנופ] מאי תיקו: אמר אפרים ספרא
תלמידו של ריש לקיש משום ריש לקיש
הלכה כר"ש, אמר ר' קמיה דשבור מלכא
אמר להו *אפריון נמטייה לרבי שמעון:

חילון חדש שעתיד ללאת מן הגזע דלא
חשיב כחילון עלמנו הענפים המחודשים
אלא נחשב כחילון אחר וכן ר' מאיר
אם היה אומר כאן של בעל החילון
לא היה קשה על משנתו שכמו
שהענפים המחודשים בכל שנה הם
של בעל החילון ה"ל היולא מן הגזע
יהיו שלו והא דקאמר כה"ג היינו
שמיפסה ר"מ כאן כחו של בעל הקרקע
עפי מרבי יהודה כמו במתני' ולהכי
לא עביד לריסוחא בסמוך אלא לערלה
ואמקח וממכר ולא אמתניתין:

שבור מלכא. גראה לפרש כפי'
הקונטרס דשבור מלכא
היה עקי בהלכות דלמרינן בסוף
מסכת ע"ו (דף ע"ו) שנתן הסבין עשר
פעמים בקרקע קשה כשחפך האתרוג
בסבין לרבי יהודה:

הדרן עלך הבית והעלייה
וסליקא לה מסכת בבא מציעא

הנהרות הגזע
(א) רש"י ד"ה קמיה
דשבור וכו' מלכא ממש.
כ"כ וכו' דף ימבולר
דכ"ה ע"כ ע"ש וכו'
דף קטו ע"כ וכו' דשבור
נקרא דף וכן נכסחים
דף ד:

הנהרות הגזע
[א] נמי (מגיע לעיקרו
ואין מגיע לנופו) תל"מ
ו"כ הכתובים והר"ש
ל"ג לה וכו' דה"ל ודאי
נקלה מגיע: [ב] רש"י
ד"ה חייב. הסמוך לקרקע
בתוך כו'. ל"ג ומכאן כתב
לאכ"ז ד"ג פסחים סמוך
לחתכון הרי הוא של
חתכון חף לר"מ ר"ש:

הנהרות הגזע
[א] נמי (מגיע לעיקרו
ואין מגיע לנופו) תל"מ
ו"כ הכתובים והר"ש
ל"ג לה וכו' דה"ל ודאי
נקלה מגיע: [ב] רש"י
ד"ה חייב. הסמוך לקרקע
בתוך כו'. ל"ג ומכאן כתב
לאכ"ז ד"ג פסחים סמוך
לחתכון הרי הוא של
חתכון חף לר"מ ר"ש:

גליון
הש"ס

רש"י גדיה
אפריון מן
שלונו כר"ש
במסכת פ' יומי
במסכת פ' סוטה
יוסף. אגל
המתני' ש"כ
המתני' ששית
והוא לטון שנה
ורוחא כמו
פורה ליתמי
(כתובות ד' ד')

א. כ.
ג. כ.
ד. כ.
ה. כ.
ו. כ.
ז. כ.
ח. כ.
ט. כ.
י. כ.
יא. כ.
יב. כ.
יג. כ.
יד. כ.
טו. כ.
טז. כ.
יז. כ.
יח. כ.
יט. כ.
כ. כ.

הנהרות הגזע
[א] נמי (מגיע לעיקרו
ואין מגיע לנופו) תל"מ
ו"כ הכתובים והר"ש
ל"ג לה וכו' דה"ל ודאי
נקלה מגיע: [ב] רש"י
ד"ה חייב. הסמוך לקרקע
בתוך כו'. ל"ג ומכאן כתב
לאכ"ז ד"ג פסחים סמוך
לחתכון הרי הוא של
חתכון חף לר"מ ר"ש:

הנהרות הגזע
[א] נמי (מגיע לעיקרו
ואין מגיע לנופו) תל"מ
ו"כ הכתובים והר"ש
ל"ג לה וכו' דה"ל ודאי
נקלה מגיע: [ב] רש"י
ד"ה חייב. הסמוך לקרקע
בתוך כו'. ל"ג ומכאן כתב
לאכ"ז ד"ג פסחים סמוך
לחתכון הרי הוא של
חתכון חף לר"מ ר"ש:

הנהרות הגזע
[א] נמי (מגיע לעיקרו
ואין מגיע לנופו) תל"מ
ו"כ הכתובים והר"ש
ל"ג לה וכו' דה"ל ודאי
נקלה מגיע: [ב] רש"י
ד"ה חייב. הסמוך לקרקע
בתוך כו'. ל"ג ומכאן כתב
לאכ"ז ד"ג פסחים סמוך
לחתכון הרי הוא של
חתכון חף לר"מ ר"ש:

הדרן עלך הבית והעלייה וסליקא לה מסכת בבא מציעא

אחד השלמות המסכת יאמר זה ויעיל לשכחה בעזרת השם יתברך:

הדרן עלך מסכת בבא מציעא והדרן עלך דעתן עלך מסכת בבא מציעא והעתך עלן לא נתנשי מינך מסכת בבא מציעא
ולא נתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי: יאמר קן שלש פעמים

ואמר קך יאמר זה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שחאה תורתך אומונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא ()** תנינא בר פפא רמי בר פפא
נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דדו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
יודעי שמך ולומדי תורתך: מאוייבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חיינני: ברוך אתה יי למדני חקך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנתנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו
משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים
ומקבלים שבר והם מקבלים שבר אנו רצים והם רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שרת שנאמר
ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

**יהי רצון לפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת בבא מציעא בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולורעי שלא
חמוש התורה מפי ומפי ורעי ורעי עד עולם ותתקיים בי בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך: כי בי
ירבו יומיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאולה עושר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:**

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מתניא ולאסקא לחיי עלמא ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל
היכליה בגוה ולמעקף פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא פולהנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה
בחיובן וביומיתן ובחיי דכל בית ישראל בענגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא וכו' יתברך וכו' על ישראל וכו':
יהא שלמא וכו' עושה שלום וכו':

(*) (פי' ג' ע"ג תמא בספר חיים שייכר אחי גאון מטר"ל מלכא כס' זכיות מ"ח פ"ג). (**). (בסיומא דסוף תשנת הכניס"ל ז"ל וכן בסוף י"ג כ"ק כחוב רמזים על סוכת שמות הלל).